

Zavezniki so z bombniki in topovi razbili samostan nad mestom Cassino

Samostan, ki je bil sezidan v 5. stoletju, je v razvalinah. Zavezniki so bili prisiljeni do tega koraka, da varujejo življenja ameriških vojakov.

PREDSEDNIK ROOSEVELT PRIZNA, DA NI BILO DRUGE POTI

Alžir, 15. febr. — Val za valom ameriških bombnikov je krožil danes nad zgodovinskim benediktinskim samostanom nad mestom Cassino, katerega so bili nacisti spremenili v trdnjavo in toča bomb je spremenila poslopja v razvaline. Stojalo je, ki se je luščilo in rušilo pod točo krogel. Nemški vojniki so zapuščali zidovje in bežali na vse strani, kot podgane, ki se jih izsmoti iz luknje.

Najprej so štirimotorni bombniki zmetali na tone bomb na poslopja, ki soje tesno skupaj na 1800 čevljev visokem hribu. Ko se je razkidal dim in prah, je pa zapelo pod hribom na stotine topov, ki so začeli bruhati zstrelke v samostan. Mnogo ameriških vojakov, ki so planili iz zidovja, je bilo zajetih med topniški ogenj. Za te Nemci so s tako vneto morili ameriške vojske pod hribom, je postala ta trdnjava zdaj smrtna past.

Kaj se je zgodilo z Italijani, ki so bili v samostanu, se ne ve. Zavezniki so jih večeraj posvarili, naj se umaknejo na varno, saj samostan bo bombardiran. Ko se je general Clark enkrat odločil, da bo samostan bombardiral, da ohrani življenja ameriških vojakov in da počisti pot proti Rimu, je izgubil malo časa z ukazom, naj se samostan napade.

Ameriška 5. armada se je bojevala že dva tedna v vzhodni hribi in je bila izpostavljena nemškemu krogelam iz samostana. Po napadu na hribu, na katerem stoji samostan, so imeli Nemci razpostavljene stroje in tudi v samostanu. S temi so obkrožili ameriške vojske, ki so se spopadali v mestu in jemali vojske hribov za hišo. Ameriški vojniki niso imeli pred napadi s hriba nobene kritje. Treba je bilo torej nacisti preganiti iz njih in v edina pot je bila k tepe, da se samostan razbije. Poznavalci so videli, kako so vojniki iz poslopja visoki plameeni vselej, kadar je zadel bomba.

Naši fantje — vojaki

V SLUŽBI

ZA SVOBODO IN DOMOVINO

Louis Balant, Jr. sin Mr. in Mrs. Louis Balant, 1808 E. 32. St., Lorain, O. je bil te dni povabljen v poročnika 2. reda v poročnika 1. reda. Poročnik Balant služi pri letalskem koru od leta 1942 in je sedaj nastanjen v Chicagu. Njegov brat Viktor, ki tudi služi pri letalcih in je bil nedavno povišan v stotnika. Čestitamo!

Jutri odide v službo Strica Sama Joseph Grdina, sin poznane trgovske družine Mr. in Mrs. Anton Grdina, 1052 E. 62. St. Želimo mu vso srečo in pa zdrav povratek domov.

dne ameriški vojni čas. Ko so zalede prve bombe, je planilo iz samostana kakih 100 nemških vojakov. Takoj so ameriški topovi s krogelami obsuli teren, kjer so nacisti bežali.

Ko je priletel drugi val bombnikov nad samostan, je planilo iz zidovja nadaljnjih 200 nemških vojakov, katere je zopet sprejela toča krogel iz ameriških baterij.

Prve eksplozivne bombe so padle direktno na streho starodavne opatiije.

Willkie je zdaj postal predsedniški kandidat

Portland, Ore. — Wendell L. Willkie je postal formalni kandidat za republikansko predsedniško nominacijo. Za svojega kampanjskega managerja si je izbral Ralpa H. Cake, republikanskega voditelja v tem mestu.

Mrs. Frank Reynolds iz Cambridge City, Ind., bo pa vodila kampanjo med ženskimi volilkami za Willkija.

Produkcija letal je bila prvič nad kvoto

Washington. — Ameriška produkcija letal je v mesecu januarju prvič preseгла nameravano kvoto. Industrija je zgradila v januarju 8.789 letal, skoro toliko kot v decembru, toda januarska letala so bila težjega izdelka za več kot 5%.

Vsa ka tvornica, ki gradi letala, je ali preseгла predpisano število, ali pa vsaj dosegla kvoto. Največ se je zgradilo bojnih letal, za katere je zdaj največja zahteva.

Petnajst trgovcev je bilo kaznovanih z globo

Federalni sodnik Wilkin v Clevelandu je večeraj kaznoval z denarno globo 15 trgovcev na debelo in sicer jim je naložil kazni vse od \$300 do \$600. Zaporno kazni jim je odpustil. Ti trgovci imajo svoje prostore na Northern Ohio Food Terminal. Kaznovani so bili, ker so trgovcem na drobno računali več, kot postavno dovoljeno ceno.

Poroka

V soboto 19. februarja se bo sta poročila v cerkvi sv. Vida ob desetih Frank J. Strauss, sin Mrs. Mary Strauss iz 1066 E. 61. St. in Stella Koby, hči družine Louis Koby iz Irwins, Pa. Rev. Francis Baraga bo opravil poročno obred. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni k poročni maši. Vse najboljše v novem stanu želimo mlademu paru.

Kampanja za tri nove bolnišnice v mestu

Zastopniki industrije in civilnih organizacij so sklenili, da bodo začeli s kampanjo za nabiranje donoskov, s katerimi se bo zgradilo v Clevelandu tri nove bolnišnice. Ena teh naj bi bila v bližini letališča, ena na vzhodni strani v Collinwoodu in tretja na južni strani, ki bi bila za zamorke.

Tretja obletnica

V četrtek ob sedmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Johna Novak v spomin tretje obletnice njegove smrti.

Vojak na bratovem grobu

Na vojaškem pokopališču nekje na Solomonih je pokopan korporal Louis Robert Verček, od ameriških marinov, sin družine Joseph Verček iz Strabane, Pa. Slika kaže njegovega brata Pvt. Walterja, katerega se je posrečilo najti bratov grob.

Pokojni Louis se je vpisal k marinom 23. oktobra 1940 in je dobil bazično treningo na Parris Island, S. C. Čez morje je bil poslan v juniju 1942. Padel je na Solomonih 10. januarja 1943.

Iz raznih naselbin

Vandling, Pa. — Pred šestimi tedni je po dolgi bolezni umrl Bernard Košir, star 49 let in v Ameriki je bil 32 let. Pred enim tednom je pa umrl Gašpar Kovčič, star 81 let in v Ameriki je bil 44 let. Oba sta bila rojena v St. Loyrencu ob Temenici na Dolenjskem. Dne 6. febr. je za pljučnico umrl Frank Pancar, star 66 let in doma iz Čateža pri Zaplazu. Zapuščena žena, štiri sinove in tri hčere. — V Lloydellu, Pa., je pred kratkim umrl Geo. Jakopin, star 82 let in rojen v Zelimlju pri Ljubljani. V Ameriki je bival 53 let in zapuščena žena, štiri sinove, tri hčere, 29 vnukov (sedem jih je pri vojakih) in štiri pravnuke.

Imperial, Pa. — Nick Bostič, je srečno preštel operacijo. Zdravi se v Sewickleyju, Pa. — Mary Eržen se zdravi doma.

Aurora, Ill. — Mornarični departament je sporočil, da je bil korporal Edward J. Kocjan nedavno ranjen v prekomorskih bojnih operacijah.

North Chicago. — Dne 22. jan. je tukaj umrla Marijana Kutler, roj. Roat, stara 56 let. Zapuščena moža, tri sinove (eden pri vojakih), dve hčeri, mater, dva brata, sestro in pet vnukov.

Sacramento, Cal. — Dne 27. jan. je tukaj umrl John Jenič, ki zapuščena žena, sina in hčer. — V Eureka, Cal., je 29. jan. umrl Jos. Sajin, star 52 let in rojen v Knežaku pri Starem trgu na Krasu. V Ameriki je bival okrog 30 let in umrl je za pljučnico.

Dva tedna počitnic pri Chase Brass Company

Vladni delavski odbor je ukazal firmi Chase Brass & Copper Co., da da vsem delavcem, ki delajo tam pet let ali več dva tedna plačanih počitnic vsako leto. To bo zadelo kakih 1.600 delavcev, ki so dobivali dozdaj samo po en teden počitnic.

Prihodnja perioda za žganje bo 6 tednov

Državni direktor Fisher je izjavil, da bo prihodnja perioda za nakup žganja zopet za šest tednov. Žganja ni dovolj, da bi trajale periode po en mesec, kot v začetku racioniranja. Prihodnja perioda se prične 1. marca.

Iz Loraina, O.

Mrs. Josephine Eisenhardt se prav lepo zahvaljuje vsem svojim prijateljicam in znankam za tako številne obiske, darila in poslane kartice ob času njene 6 tedenske bolezni. Obenem se pa želi tudi zahvaliti članicam pomožne družnice št. 40 SZZ za poslane cvetlice.

Za milijone potrebcin v Italijo

Washington. — Armada je odposlala od lanskega julija v Italijo za \$21.000.000 civilnih potrebščin. 95% jih je bilo prodanih po trgovskih potih.

Dar za domovino

Frank Zupančič iz 23126 Lakeland Blvd., je daroval \$1 za pomoč stari domovini in \$1 pa za Rdeči križ. Hvala mu.

Dajmo ... posodimo

STRICU SAMU

V

4. VOJNEM POSOJILU

da bomo hitreje dosegli zmago!

Kampanja za prodajo bondov serije "E" se bo nadaljevala še do petka. Kot nam sporoča slovenska sekcija, ki je zelo aktivna v prodaji bondov, mora do petka prodati še 150 posameznim osebam enega ali več bondov. Njih kvota je bila prodati bondov 1.000 osebam in do večerja so jih prodali že 850 osebam. Torej še 150 in čast slovenske nasebine na St. Clairju bo rešena.

Kdor še ni kupil bonda, naj ga danes ali jutri. Ako ne more stopiti v stik z osebami, ki delajo v tej kampanji, naj stopi na slovensko banko ali posojilnico, naj tam kupi bond in pove, naj gre v kredit slovenski skupini. Upamo, da bomo Slovenci rešili svojo čast in do petka podpisali za predpisano kvoto.

Kampanja za četrto vojno posojilo po vsej deželi je preselila kvoto za \$191.000.000. Kvota je bila 14 bilijonov dolarjev.

V Greater Clevelandu je bilo do sinoči podpisane za četrto vojno posojilo \$209.900.800; kvota je znašala \$208.000.000.

RUSIJA JE ODPOSALALA FINSKI POGOJE ZA MIR

London, 15. febr. — Sovjetska Rusija je obvestila Finsko, da nima nobene želje po finskem ozemlju, toda če hočejo imeti Finci premirje, se morajo brez pogoja vdati Rusiji ter dovoliti ruski vojni sili, da lahko rabijo vse finske letališča in pomorske baze, kot tudi vsa notranja prometna sredstva.

Nekateri viri zatrjujejo, da bo prišlo med Rusijo in Finsko do premirja v par tednih, morda celo v par dneh.

Med drugim bo Rusija zahtevala od Finske, da ne bo dovolila nemški armadi na Finskem, ki šteje kakih sedem divizij, oditi iz dežele. Rusija bo zahtevala od Finske najbrže pristanišče Petsamo, ki leži na skrajni severni točki med Norveško in ruskim ozemljem.

Uradno Finska sicer še ni vprašala za premirje, toda vsi znaki kažejo v to smer.

V Stockholmu se je že dvakrat zglasil pri ruski ambasadorici, madami Aleksandri Kolontay, finški politični voditelj Juhu Kusti Paasikivi, ki je leta 1940 vodil mirovna pogajanja med Finsko in Rusijo. Glasom poročil se bo Rusija zadovoljila z mejami, kot sta si jih začrtali obe državi po vojni leta 1940.

Mestna zbornica ni za odpravo voznih listkov

Clevelandska mestna zbornica nima nič proti temu, ako uprava ulične železnice poskusi za 60 dni z drugačnim sistemom. Od 27. februarja in potem za 60 dni bo namreč uprava ulične železnice odpravila vozne listke in vpeljala voznino po 10 centov v jutranjih in večernih urah ter 5 centov čez dan.

Toda člani mestne zbornice so v privatnem razgovoru izjavili, da bodo proti temu, da bi se za stalno odpravili tedenski vozni listki po \$1.25.

Vlada je vzela milijone vrednosti lastnine

Washington. — Predsednik Roosevelt je sporočil kongresu, da je vlada zaplenila za časa te vojne tujezemne lastnine v vrednosti \$375.000.000. Večina je to last Nemcev. Poleg tega ima pa zakladniški urad zamrznjene gotovine sovražnih držav v vrednosti nad \$200.000.000.

Odbor SND na 80. St.

Družba SND na 80. cesti ima za letos sledeči odbor: Predsednik Joseph Lekan, podpredsednik Louis Simončič, tajnik Louis I. Supan, blagajnik Jos. W. Kovach, zapisnikar Anton Kordan, nadzorniki: Frank Krall, John Urbančič, Louis Shuster, ostali direktorji: Rt. Rev. John J. Oman, Joseph Kenik, Frank Stražar, Anton Skufca, Matt Zupančič, John Mauer, Frank Gliha Sr., Anton Šraj Jr. Seje so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 9:30 dopoldne.

Zaroka

V soboto sta se zaročila Miss Mary Sever, hčerka Mr. in Mrs. John Sever iz 19307 Pawnee Ave. in Frank Batič, sin Mrs. Mary Batič iz 661 E. 159. St.

V Washington

Miss Jennie Copich, lastnica Jean's Beauty Shop na 15706 Holmes Ave., je odšla na odhiti v Washington, D. C. njen lepotilni salon bo zaprt do 24. marca.

Sedma obletnica

V četrtek ob sedmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Johna Tomsicha v spomin 7. obletnice njegove smrti.

Gorkeje in sneg

Vremenski urad napoveduje za danes precej gorkeje z nekoliko snegom. Toplomer bo med 18 in 25 nad ničlo.

Dar za kantino

Za Cathedral kantino sta darovala Mr. in Mrs. Anton Pevec, 1131 E. 60. St. \$2. Prav lepa hvala.

IZ BOJNE FRONTE

V sredo, 16. februarja

ITALIJA — Ameriški bombniki so večeraj bombardirali Rim; 50 bombnikov se je spustilo nizko nad kolodvorji in železniškimi napravami in so jih zapustili vse v ognju.

RUSIJA — Rusi napovedujejo, da bodo v petih tednih poglani Nemce z vsega ruskega ozemlja. V ovinku Dnjepra Rusi vedno bolj izočujejo pas okrog nemških divizij.

PACIFIK — Ameriške in avstralske čete so zasedle otočje Green v bližini Rabaula, Nova Britanija. S tem je zavzete Solomonskega otočja dokončano.

V ZRAKU — Sinoči so velike formacije angleških bombnikov zopet napadle Berlin in sicer prvič od 30. januarja.

INVAZIJA — Angleška mornarica je zablokirala vse dohode do Evrope in sicer od Irške do Španije. Celo nevtralne ladje so bile opozorjene, naj se ne približajo temu kraju. To je znamenje, da se zavezniki pripravljajo na invazijo Evrope.

Ameriški letalci so potopili 2 nemški podmornici

Recife, Brazilija. — Ameriški letalci od mornarice so potopili ob brazilski obali dve nemški podmornici. Poročnik Dawkins je na patrulji v bližini otoka Ascension opazil nemško podmornico. Spustil se je z bombnikom nizko nad njeno in spustil bombe. Tarčo je dobro začel in podmornica se je potopila. Drugo podmornico je pa potopil šest ameriških bombnikov, ki so jo napadali pet ur in pol. Spustili so 33 globokinskih bomb, ki so podmornico končno uničile.

Poškodba rojaka

V N. Y. C. tovarni na 152. cesti se je težko poškodoval poznani rojak Štefan Mejak, direktor Slovenskega doma na Holmes Ave., stanujoč na 15620 Saranac Rd. Nahaja se v Glenville bolnišnici, warda 1, kjer ga prijatelji lahko obiščejo. Želimo mu, da bi se kmalu pozdravil.

Kdo je izgubil?

Na vogalu 156. ceste in School Ave. je bil najden rožni venec. Dobi se ga nazaj na 730 E. 157. St.

Deveta obletnica

V četrtek ob 8:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pokojnim Frank Terčkom v spomin 9. obletnice njegove smrti.

Kupujte vojne bonde!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 39 Wed., Feb. 16, 1944

Kako je prav za prav z vojno

Ena stvar, katero bi zavezniško vrhovno poveljstvo gotovo rado nad vsak dvom ugotovilo, je kako močna je danes volja nemškega naroda za nadaljevanje vojne.

Zračno bombardiranje je porušilo cela mesta in uničilo posesti milijonov privatnih ljudi v sovražnih deželah, toda koliko škode je prizadejalo to bombardiranje odpornemu duhu sovražnih narodov? Možno je, da je volja do boja pri nemškem narodu danes celo močnejša kot je bila ob izbruhu vojne, leta 1939.

Poročila, ki jih iztihataplajo iz Nemčije v Švedsko, Švico in Španijo, vedo povedati o strašnem terorju in razdejantju, ki ga povzročajo bombe zavezniških letalcev, toda, ker ni tako bombardiranje v letih 1940 in 1941 pripravilo Angležev do kapitulacije, je pričelo zdaj postajati očito, da samo zračna vojna ne more zlomiti volje sovražnika do nadaljevanja boja.

Edina stvar, ki šteje pri tem, je obseg škode, ki jo povzroči tako bombardiranje sovražnikovim komunikacijam, njegovi industriji in njegovim vojaškim pozicijam.

Zagovorniki zračne vojne opozarjajo na razne vojaške objekte, ki so bili zadeti, in fotografije, ki jih posnamejo letalci, pokazujejo škodo, ki so jo utrpeli razne važne vojne tovarne in naprave. Toda, kakšno alternativo so preskrbeli nacisti proti temu? Ni dvoma, da je nemška industrija še vedno zmožna producirati obrambno in napadalno orožje, ki bi bilo potrebno še za eno — ali dveletno nadaljevanje vojne.

Kaj pa bo potemtakem prisililo Nemčijo h kapitulaciji? Ali morda invazija? Iz govorov, ki sta jih govorila Hitler in Goebbels tam okoli novega leta, je razvidno, da smatrata bodočo invazijo za fiasko. Po vsej priliki se nemško ljudstvo lovi zdaj ravno za te njune napovedi, ki mu dajejo moč volje za nadaljevanje vojne.

Na novega leta dan je rekel Hitler armadi: "Plutokratični svet naj le izvede svoje načrte glede invazije zapada. Toda vsak tak poizkus se bo izjalovil. Leto 1944 bo trdo leto trpljenja in žrtvovanja. Naša naloga v bodočem letu bo, premostiti periodo čiste obrambe ter zadati težke udarce sovražniku, dokler ne napoči ura, ko bo Previdnost naklonila zmago narodu, ki jo je zaslužil."

Poudarek tukaj je na besedah: "premostiti periodo čiste obrambe." Dokler ne morejo zavezniški dokazati uspehov svoje invazije, čemu naj bi Nemci položili orožje, argumentirajo nacisti voditelji. Nacisti vodje kažejo nemškemu ljudstvu neprestano filmske slike, ki prikazujejo obrambne naprave in utrbe ob francoski obali. Te slike je že ponovno predvajal tudi naš lastni vojni departament pred ameriškimi industrialci, delavskimi voditelji in časniki. Priznati se mora, da delajo težki nemški topovi ter milje in milje bodičaste žice, ki se razteza daleč od obali v notranjost Francije, vtis nezavzetosti tega utrjenega kompleksa.

Nemška propaganda pa je često ojačena tudi z govori iz Londona, kjer od časa do časa ponavljajo po radiu, da bodo zavezniški kaznovali Nemčijo ter ji nadeli ekonomski prisilni jopič, ki bo še cela desetletja stiskal ves nemški narod. Naravno, da služi takšno govorjenje samo v svrhu podaljšanja vojne.

Datje je bila volja nemškega ljudstva za nadaljevanje boja ojačena po naši lastni izjalovitvi, da bi učinkovito izkoristili psihološko vojno, in po pomanjkanju vsakega moralnega vpliva na nemško ljudstvo, kakršen vpliv smo na primer izvajali nanj pred zaključkom prve svetovne vojne z znanimi Wilsonovimi 14 točkami, ki so silno učinkovale pri skrajšanju prve svetovne vojne.

Ko je enkrat kak narod prepričan, da bo uničen, pa naj stori že kar koli, tedaj se bo tak narod navadno odločil za nadaljevanje vojne ter bo zavrgel vsako misel na predajo.

Toliko, kar se tiče Nemčije in nemškega ljudstva. Kako je pa z Ameriko? Ali je ameriško ljudstvo pripravljeno nadaljevati vojno še tri leta ali morda celo še dlje? Ali je bilo morda ameriškemu ljudstvu povedano, da je "zmaga že okoli vogala" — prej ali slej leta 1944? Kaj pa, če se vojna v Evropi ne bo še končala leta 1944 ter se bomo leta 1945 še vedno trudili s prebojem nacističnih obrambnih črt in naprav v Franciji? Kako bo čutilo ljudstvo napram onim, ki so mu zatrjevali, da bo mogoče izvojevati vojno z zračnim bombardiranjem ali z invazijo francoske obali?

Niče sicer ne sliši rad pesimističnih poročil, toda tudi v rožnih barvah slikana poročila niso dobrodošla, ako ne odgovarjajo resnici. Po bojih v Italiji sodeč, vojne ne bo še tako kmalu konec. Ako gre zavezniškim četam tako trda v Italiji, kjer imajo proti sebi komaj nekaj nad deset nemških divizij, kaj nam je potemtakem pričakovati pri invaziji Francije, kjer čaka pripravljena vsa glavna nemška sila?

Kupujte vojne bonde!

BESEDA IZ NARODA

"Kot čut dovoli in veleva..."

Piše Andrew Tomec

Johnstown, Pa. — Kot se čita v zapisniku Sansa z dnem 14. novembra 1943 v Clevelandu, med drugim tudi to, da brat Zalar želi, da Louis Adamič odgovori na vprašanje, katerega mu bo stavil, naj odgovori "kot mu čut dovoli in veleva," ker se Adamič očitajo marsikateri reči, med katerimi je tudi obtožba, da je komunist, želi vedeti, ali je to resnica ali ne.

"Brat Adamič smehljaje odgovori, da še nikdar ni bil komunist, niti sedaj ni. Brat Zalar se za izjavo prijazno zahvali." (podčrtano).

Kdo bi se temu ne smejal in ob enemu čutil toliki enostranosti? Brez ozira na vse, kar za nekaj jasno priča in dokazuje, da je v resnici tako; na vsa izvajanja in dokazovanja verodostojnih in zanesljivih oseb skozi več mesecev, ki nekaj trdijo in ki vedo kaj trdijo, raje vprašati onega, o katerem kaj trdijo in ga česa obdolžujejo, če je to resnica ali ne, ko se lahko že vnaprej ve, kakšen bo odgovor na to. V tem slučaju vprašati g. Adamiča, ali je res komunist ali ni; to lahko šteje mo za otročjo naivnost.

Če kdo ni komunist, gotovo ne bo rekel, da je. Če pa je v resnici komunist, pa tudi ni od njega pričakovati, da bi odgovoril in priznal, da je. Kajti če nekemu ni nič biti komunist, če mu ni nič simpatizirati z onimi, ki so zmožni izvrševati razna zverstva, zločine in grozodejstva, mu tudi ni nič, če taji, da ni komunist.

Po tem takim bi se pa kar vsakogar, ki se ga česa obdolžuje, enostavno vprašalo njega samega in od njega zahtevalo, da naj odgovori, kot mu čut dovoli in veleva, ali je to res ali ne.

Tako bi lahko tudi vprašali vse tatove in zločince in razne druge storilce, ki na en ali druge storilce, ki na en ali druge način bi se napravili najbolj na kratko in bi bilo vse drugo odveč. Nič drugega bi zato ne bilo treba, kakor potem se prijazno zahvaliti za izjavo. Čemu zasliševanje prič, iskanje dokazov, preiskav in dolgih procesov, ko se pa lahko tako na kratko naredi?

Čudno vendar da tudi Rev. Ambrožič ni mogel pisati, ko je o Adamiču nasprotno trdil "kot mu čut dovoli in veleva" in da za ves svoj trud, za pisanje toliko člankov, ne le, da ni prejel nobene zahvale, temveč le napadanja in očitanja, "da zlobno in krivično napada" in proteste in se pri vsem tem ni nič pomislilo, da bi tudi Rev. Ambrožič mogel pisati in nekaj trdit, "kot mu čut dovoli in veleva."

Odkod in kako, da bi ta čut priznala samo Adamiču, ne pa tudi Ambrožiču? Saj ko gre za kaj drugega, je glede osebe vse eno, naj bo Peter ali Pavel.

Resnično čudno je, ne verjetno tega, o čemer je že vsa javnost prepričana, o čemer je Rev. Ambrožič s številnimi članki dokazoval, kar je Adamič s svojim delom, s svojimi izjavami in obnašanjem tudi sam dokazal, verjeti pa le goim besedam Adamičevim, "da ni komunist."

Kdo bi mogel sumiti Rev. Ambrožiča, da ga je vodila slepa strast sovražstva do Adamiča, če bi ne bilo resnica to, kar je o njem pisal, ko je vendar isti Rev. Ambrožič še nedavno prej istega Adamiča celo zagovarjal in branil? Kako bi ga pa potem kar na lepem

sam začel "zlobno in krivično" napadati, kot se mu je očitalo?

Če Rev. Ambrožič ni trdil resnice o Adamiču, če ni trdil, "kot mu čut dovoli in veleva," in da tudi do obetane tožbe ni prišlo?

Nobenega razloga ni torej imel Rev. Ambrožič krivično napadati Adamiča in o njem pisati neresnice, ker bi se mu to ne izplačalo. Zato je jasno, če ne bi Rev. Ambrožič imel tehtnega razloga in bi se ne zavedal, da trdi glede Adamiča resnico, bi se gotovo po nepotrebnem ne izpostavljal takemu viharju, kot je radi tega proti njemu nastal.

Kdor se ne brani hvale, čeprav je ne zasluži, naj bi se tudi ne branil graje, če isto v resnici zasluži. Čemu torej na hvalo molčati, na grajo pa skraj kar iz kože skočiti? Zakaj enemu za izjavo dvomljive vsebine — zahvalo, drugemu pa za trditev resnice z loparjem po glavi? Le več močnatosti in več pravičnosti bi bilo priporočati gotovim ljudem.

Iz naše ameriške Ljubljane

Po dolgem času imam zopet priliko, da napišem par vrstic iz naše bele Ljubljane. To pa zato, da ne boste mislili, da smo že vsi kar zaspali. Pred leti je bilo vedno dovolj novic poročanih iz naše Ljubljane, a kar naenkrat pa je vse utihnilo, kot ptičje petje v jeseni, ko nas ptičke zapuste in odlete v toplejša kraje. No, pa tudi pregovor pravi, da je vsaka pesem le nekaj časa lepa in tako je bilo tudi pri nas.

Ko smo ustanovili klub Ljubljana, je bilo to nekaj novega in prirejal smo vsakovrstne prireditve in parade, ki so nam vse dale veliko dela in truda, ampak brez muje se tudi čevljev ne obuje... Tiste prireditve in parade pa so vselej privabile lepo število našega občinstva, ki nam je na ta način pomagalo postaviti naš dom in potem pa nam je naše občinstvo pomagalo, da smo prvič plačali ves dolg in še ostalo nam je bilo nekaj. To je bilo leta 1929 in sicer brez sežiganja "morgiča." In, ali mislite, da je naše delo končano, sedaj, ko smo že drugič plačali ves dolg in "morgič" sežgali? Ne!

Dragi rojaki, delničarji in delničarke; po našem mnenju nimamo še pravega pročelja, da bi naše poslopje res delalo čast naselbinu. Vsi vemo, da smo v resnici potrebni ene poštene dvorane, da bi se imela naša mladina kam zatekat in da bi ta naša mladina ne iskala daleč okrog poštenega razvedrila. Seveda ni misliti na kakšno gradnjo sedaj v teh kritičnih časih, vendar pa že danes lahko pričnemo nanašati svoje cente na kupček oziroma v panj, kot čebelice nanašajo med in kadar se bo dovolj nabralo, takrat pa bomo lahko mislili na zidavo. Samo mislite si, kako bi bilo lepo, če bi vsi stopili v vrste in bi vsak pomagal po svoji moči, da bi enkrat res imeli en lep dom.

Na to moramo misliti že sedaj, da ko se bodo zopet vrnili naši fantje iz vojske, da jim bomo lahko nekaj pokazali, kaj smo pripravili zanje, kjer se bodo lahko zopet svobodno veselili in če to ne bo zgotovljeno ravno do tedaj, pa bo lahko malo pozneje. Kakor sem že prej omenil, da nas čaka še veliko dela in bo treba še precej pluniti v roke, da bomo svoje načrte tudi uresničili in postavili tak dom, ki bo odgovarjal vsem potrebam.

Kar se pa tiče novic in naše Ljubljane, jih ni ravno dosti in

tudi veselja ni preveč, kajti skoro vsaka hiša danes žaluje za svojimi sinovi, ki so odšli na bojne poljane. Zato pa bomo tem fantom postavili v trajen spomin malenkostno spominsko ploščo, ki je ravno sedaj v delu in ki bo velikega pomena, ravno za današnje čase. Sporočano je bilo potom naših časopisov, da sedaj lahko prinese ime naših sinov-vojačkov k Mr. Jim Rotterju ali pa v Slovenski društveni dom na Recher Ave. Prošeni ste vsi, da se takoj zgledate, da ne boste prezgodnje in da ne boste nepotrebnega prerakanja — zakaj ni našega in pa našega na spominski plošči. Zgledate se takoj.

Kar se pa tiče našega društvenega doma, naj vam povem, da so delničarji in delničarke na svoji seji 16. januarja sprejeli skoraj vse direktorij. Upamo, da bo kmalu vse v redu. Imamo tudi novega oskrbnika, ki je prav postrežljiv, kakor tudi njegova soproga, ki mu je v veliko pomoč. Zato pa, cenjeni rojaki, ki ste iz enega ali drugega vzroka že malo pozabili na naš dom, direktorij prav prijazno vabi vse, da se zopet ogledate v SDD na Recher Ave., kjer boste vsi prav prijazno postreženi.

France iz Ljubljane

"Trnjeva krona"

Že danes sporočamo slovenski javosti, da boste kmalu imeli priliko prisostvovati krasni in časih primerni drami (igri), ki nam bo podana na odru Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Na tih nedeljo, 26. marca, bodo prišli k nam gostovat igralci dramskega društva "Krka" iz fare sv. Lovrenca.

Podali nam bodo krasno igrano "Trnjeva krona," katere je bila že pred časom opisana v našem časopisu in bo tudi še enkrat, da boste boljše razumeli pomen iste. Kjerkoli so nastopili igralci s to igro, je občinstvo vselej napolnilo dvorano in upamo, da bo tudi na St. Clairju tako. Zato pa naj vam povemo, da bo omenjena igra podana na tih nedeljo popoldne in zvečer; je pasijonske vsebine in bo prav za vsakega nekaj v nji. Le zapomnite si omenjeni dan in ga rezervirajte, da boste gotovo prišli pogledat to dramo. Več o tem bo še poročano.

Odbor

Razne zanimivosti

Hubbard Rd. — Čas hiti s tako naglico naprej, da skoraj ne bomo vedel, kdaj bo zima minila. Do sedaj smo se skoro dan za dnem ukvarjali s ščetinici in vse tako kaže, da se bomo tudi še znaneprej, ker jih še ni zmanjkalo in tudi še ni čas za sajenje rožic. V sled tega se vedno držim le bolj kravice. Prav za prav zame to zimo še ni bilo pravega počitka in priznati moram, da sem se šele samo enkrat pošteno naspal na moji podnevnici postelji, v spodnji pisarni pri furnezu. Temu je bilo pa vzrok prelepo vreme in mi ni dalo, da bi bil mogel spati tudi podnevi. Saj komaj dobim malo časa, da vam sporočim nekaj novic iz naših krajev.

Tako se počasi bližamo lepim spomladanskim časom (kakor danes izgleda, jih še ne bo tako kmalu... op. ured.), katere že komaj pričakujem, saj bo pa res tudi nekaj krasnega v teh naših krajih takrat, ko bo vse pričelo novo življenje in bo tudi dovolj svežega zraka, ki tako blagodejno vpliva na dušo in telo posebno v spomladanskih dneh. Ne bi jih zamenjal za ne vem kaj na svetu in tudi za župansko mesto ne in še manj pa za uradniški stolček, da bi moral presedeti tam vse dni svojega življenja in pa tuhtat svetovne reči dan na dan.

Če prav premislim je uradniški stan eden najtežjih na svetu, kajti pisat za vse prav, je nemogoče. Če bi bili vsi ljudje enakih misli, potem bi si morda še jaz želel uesti se na tisti stolček.

Tako pa še to malo pisanja, ki ga jaz naredim, menda ni dostim povolji, ampak jezika pa le noben ne stegne ne za in ne proti, vsaj tako ne, da bi jaz slišal. To pa menda zato ne, ker sem tako bolj kot bivši nemški cesar, ko je bil v pregnanstvu in ni vedel, kaj se godi po svetu, ampak spomine na nekdanjo svojo čast je pa le obujal in prav tako se tudi jaz spominjam na tiste zlate čase in večkrat stopim tja k tistemu registru, kamor sem pred leti deval denar, a danes pa je ta ubogi register prazen. Večkrat sem si že misli, kaj pa mi pomaga register, če pa ni nič notri.

Zato pa sem se namenil, da bi ga prodal kakemu poštenemu štaccarju, če bi mi dal pravednogo in pošteno ponudbo. Register je še skoro nov in denarja pa bo sprejel kolikor mu ga boste dali. Torej, kdor rabi kaj podobnega, naj se kar zgleda.

Ko se nam bo približala pomlad, se bomo pa zaletavali v delo iz enega kraja v drugega in vse to delo, ki ga bom napravil, pa bo vredno samo 60 minut na uro. Moje prvo delo bo, da bom začel prenašati tiste koreninice in iskale prostor, kje bodo najlepše rastle in da bo izgledalo kar najlepše v polnem času, ko me bodo zopet obiskavala prijazna dekleta iz Clevelanda in pa tudi iz raznih krajev širom naše lepe in svobodne dežele. Saj veste, da se pridejo kopat v jezero, ki je ravno pri nas posebno čisto. Taki, ki se razumejo na to, pravijo, da je ta okolica med Clevelandom in Bufalo najlepša, kar jih je mogoče dobiti. To se pa vidi tudi iz tega, ker v naše kraje prihaja na tisoče izletnikov. To bo tudi prva pomlad, odkar so nas zapustili Peterlinovi, katere še vedno močno pogrešamo v naši vasi.

Vse nekam bolj prijetno se mi je zdelo poprej, ko sem se večkrat ustavil tam pri njih, da smo malo pokramljali. Posebno pa bom sedaj pogrešal Mrs. Peterlin, ker sva vedno tekmovala, kateri bo imel lepše rožice in katerega vrt bo lepši. Ker pa so ženske že menda od narave bolj pripravne pri rožicah, zato je bil njen vrt tudi vedno lepši od mojega.

Ona sicer ni imela tako velikega vrta kot jaz, ki imam kar cele njive rož, ampak so bile pa tiste lepše in so delale naši vasi kras. Vem pa, da jih bo imela Mrs. Peterlin tudi na svojem novem prostoru precej. Saj to se je pokazalo že lansko leto. Ker je Lojze priden na vso moč in Mrs. Peterlin se pa zanima za to, vem da bosta imela na svojem novem posestvu res vse v najlepšem redu. Zato se bom pa tudi jaz potrudil, da ga bom tako uredil (namreč vrt), da bo res najlepši v naši vasi.

Saj pravim, kjer so pridne roke pri hiši, tam se marsikaj doseže. Peterlinove pa pogrešam tudi zato, ker so me ob vsakih kolinah povabili, da sem prišel pogledat, kakšne pujske so zredili, saj so pa navadno tudi res zredili lepe in je bilo res veselje ob klanju. Ko je bilo enkrat klanje gotovo, tedaj pa smo se posedli krog mize tam doli pri furnezu in Lojze pa nam je kaj pridno donasal na mizo vsakovrstne dobrote, ki jih je imel pri hiši. Saj se je večasih dogodilo še tako, da je bilo na izbiri in smo večkrat prišli tako daleč, da smo vino zamaikali z rakijo ali pa obratno. Seveda, Mrs. Peterlin, pa skrbela za dober prigrizek. O, to so vam bili dobri časi, katere v resnici jako pogrešam.

"Kaj bomo počeli pa zdaj, rad vedel Jim. "Spat ne morem, da bi se pa samo govorila pa tudi ne gre. Moške gledam, jaz kmalu naveličam."

"Pa bi malo pomarjajali, svetoval jaz. "Vrzi moji v Francie itak ne pozna pilkosti, kar lahko Boga zahvali nam. Nam bo pa steklenice, rali."

"Boste zelo žejni, če boste kani name," se je upri Francie je postal zelo samostojen, je bil odstavljjen iz kuhinje.

"No, pa jih malo vrzimo, vsaj videl, če znata," je bil volji Leo. "Sta prinesla kaj ša s seboj?"

"Leo, škoda te je, ampak sam siliš v nesrečo, pa naj mu namigne Jim."

"To se bo videlo nazadnje, je pobahal Leo. No, dva dni sneje je imel vse druge misli, če se ne motim z nama, več marjašal po Ameriki."

Se reče, saj jih običnem oni mene, kadar nam je da pušča. Ker je bila zima da naj precej lepa, zato smo z delom zaposleni čez glavo ni bilo dosti časa hoditi v Pozdrav.

Frank Leskov

Prvi radio aparati za mobilne so prišli v uporabo tu 1931, ko je bilo izdelano 100.000 avtnih radio aparatov. V teku deset let pa je to število silno naraslo in jih je samo v enem letu prodano 500.000.

"Zdelo se mi je in vest mi je ves teden zmerjala in mi oči kako da sem štrast, če sem šel v kempu z vami. Toda moralni cahen nisem hotel prečati in zdaj sem si nakopal glavo tri poletnike, katere moral pitati in glajstati dva in dve noči, namesto da bi šel voščil nekaj ur tako potrebo, počitka čez Delavski praznik nam je očital Leo."

"Pri nas doma so rekli, da žlica več ali manj pri mizi ne pozna. In če bi že moral zase kuhati, boš pa še malo vrgel, pa bomo jedli vsi eno. Predno pa prevzamemo posel cesarsko-kraljevega jantnega mojstva, nam še kako bo razsodil v našem teljskem nesporazumu in pomisli o nas," sem govoril mu gazdi.

"Če bi vam hotel po pravici vedati, to se pravi naravnost brez ovinkov, kaj si jaz mislo o vas in kakšno mnenje je ustvaril o vaših častitljivih bah, naj raje ostane zaklenjeno v mojem nežnem globoko v mom šel kdaj to morda vam bom še kdaj dal, pa ne drugače, kot po fonu, ker ste koncem konca proti enemu. Torej če se amerikali nekaj minut, vam pripravil tako večerjo, da se bo kar samo smejalo."

Tako je govoril gospod, pe, ki je šel v kuhinjo, vzel pinjo, v kateri je Francie piske, jo vrgel v kot in smel mize uradno kastrolo. Ne da je Francie ni videl. Pa jo bo, streha orehova, ko pa oči samo za steklenice.

Ni vzelo dolgo in vsi so k banketu. O ja, ta pa ta, že zna, samo hoteli peti slavo mu novemu kuhinjskemu pridno segali po kosih. Leo je položil na mizo krožnike, ce, nože, in vso drugo tako tijo. Toda vsa ta roba je prav tako čista po večerji, bila pred njo. Od vse kuhinji smo imeli za pomnilni kastrolo, tisto slavno pinjo, nosil Leo piske, na katerega pa človek roke?

Tako smo srečno rešili šanje prehrane naše slavne made, ki je bila zdaj napravljen in je zadovoljno počivala na lehu.

"Kaj bomo počeli pa zdaj, rad vedel Jim. "Spat ne morem, da bi se pa samo govorila pa tudi ne gre. Moške gledam, jaz kmalu naveličam."

"Pa bi malo pomarjajali, svetoval jaz. "Vrzi moji v Francie itak ne pozna pilkosti, kar lahko Boga zahvali nam. Nam bo pa steklenice, rali."

"Boste zelo žejni, če boste kani name," se je upri Francie je postal zelo samostojen, je bil odstavljjen iz kuhinje.

"No, pa jih malo vrzimo, vsaj videl, če znata," je bil volji Leo. "Sta prinesla kaj ša s seboj?"

"Leo, škoda te je, ampak sam siliš v nesrečo, pa naj mu namigne Jim."

"To se bo videlo nazadnje, je pobahal Leo. No, dva dni sneje je imel vse druge misli, če se ne motim z nama, več marjašal po Ameriki."

Izstran pragozda

JAMES OLIVER CURWOOD:

...ni opazil, da je ta ...ostava v kaliku tako pre- ...de skoraj kaplja od ...ene modre oči so mu za- ...proti, široko razrogače- ...groze. In vsa je rdela. ...eni lasje so ji kakor ...nadali preko ramen do ...

Roger, ki je šele prav- ...aril o nji, ni čutil zdaj- ...tega, nego njeno kraso- ...nenadni prihod.

...še je opazil tudi os- ...lednji zablesk solnca ...sketal na njenih vlažnih ...leka ji je bila mokra ...je držala života, a iz ...ih čevljev so se tvo- ...agoma male luže. Kaj- ...je morala čez potok! ...bil je njen pogled, ki ...spuščal, ko je tu stala, ...pika, kučka, tesno v svo- ...el potoku.

...se je zgodilo, Nada?" ...sal in odložil orožje na ...adli ste v potok —?"

...saj —zaradi Pika," je od- ...reba in v glasu ji je bilo ih- ...Zalotila sva Jeda Haw- ...to je iz peska izkopaval ...je iz peska izkopaval ...za lase in Pik ga je ...Jed pa je zalučil Pika, ...priletel na skalo in se ...potolkel. Oh, gospod ...

...mu je psička in Pik ...il, ko je Roger vzel nj- ...smato glavo med dlani ...predvidno dvignil. Deklet- ...nikovito pohtevalo, a v ...bi bilo solz, ko se je ...za tren od Pika k oro- ...mizi.

...bi ga bila imela," je ...la, "bi ga bila ustrel- ...

...Jolla Rogerja je po- ...kakor pepel, ko je po- ...na tla in se sklonil nad ...

...vas je vlačil za lase, ...zabila sem se," je šepe- ...eno ob njegovi rami. ...vam nisem hotela pove- ...aj me ni bolelo. Pik je ...

...je njene vianže kodre ...nem vratu. ...te, prosim — je li hudo ...

...no kakor ženska je de- ...s svojimi prsti na tri- ...Pikovem telu. In Pik ...til cvilec neskočno olaj- ...pod tem dotikom. Zaje- ...ko je Roger našel ranje- ...to, in zajokal je kakor ...dete, ko mu je Roger ...val zlomljeno kost — ...di medtem je kužek ...glavo tako, da je mogel ...rijateljsko roko.

...Roger je med delom uka- ...niketu, da je čilo kakor ...tekala semtertja, prime- ...plafna, ga trgala za ob- ...lako da je bila v slabih ...minutah Pikova desna ...noga obvezana tako ...da je bila kakor kos le-

...njeno nogo ima in zlom- ...kost," je rekel Roger, ko ...gotov. "Zdaj je zopet v ...in treh tednih bo že spet ...na nogah."

...vezno je dvignil Pika in ...pravil ležišče med odeja- ...klopi. Nato pa se je — še ...z istim posebnim zlove- ...likrazom na obrazu — ...la Nadi. Vedel je, da mu ...ga lagati in da se je iz- ...nehoti. Nekaj ga je du- ...zato je stopil k ognjišču in ...z vilicami pobirati iz pe- ...krompir.

...bila ste ob pravem času, ...Povečujemo skupaj, po- ...na vas spremim proti do- ...vršička ...

...je opazoval. Bolečine so ...renehale in v Rogerjevih ...no. Položil si je brkato ...na prednje šape ter je ...doval vsak gib teh dveh, ...mu bila ves svet. Slišal je

sladki, tihi smeh sreče z Nadi- ...nih ustnic, videl, kako je stre- ...sala lase ob svetiljki, ki jo je ...prižgal Roger in opazoval Ro- ...gerja, kako ogleduje Nado z ...občudovanjem, kadar ga ona ...ne vidi in kako se mu izpreme- ...ni pogled, kakor hitro ga ona ...pogleda. Često je Pik videl ža- ...lost in solze na Nadinem oblič- ...ju; videl je, kako se krči in ...skriva ob divjem preklinjanju ...in zaglušnem kričanju moža in ...žene tam v drugi hiši. Nič ta- ...kega ni bilo, kadar sta bila v ...družbi Roger in Nada. Ta mož ...je imel dvoje oči, kadar ni klet ...in kričal, nikoli ni vlačil Nade ...za lase — in Pik ga je imel za- ...to rad. In vedel je, da ga ima ...tudi Nada rada.

Roger je sedel za mizo, a ...Nada je stala pred njim z ra- ...dostnim obličjem, ker mu je ...smela naliti kave. In nato je ...prisedla in Roger ji je dal naj- ...lepši košček svoje jerebice. ...Prav nič se ni sramovala Nada ...in odkrito ga je gledala. Saj ji ...je bil ta tujec, ki se je skrival ...že nad tri mesece v tej koči, ...prvi za Bogom. Nedolžnost nje- ...ne ljubezni se ji je zrcalila v ...oči.

"Nada," je rekel Roger, ..."vam je sedemnajst let ..."

"V osemnajstem sem!" ga je ...urno popravila. "Ze pred štiri- ...najstimi dnevi mi je bilo se- ...demnajst."

"No, dobro. Ze v osemnaj- ...stem ste," je odgovoril. "Ne bo ...več dolgo in pride mladenič, ...vas vidi in — vzame s seboj."

"O — o — oh!" je vzdihni- ...la in naglo vprašala: "Kam pa ...pojdeti?"

"Jaz? Nikamor — vsaj ne- ...kak časa še ne — Ampak vi — ...vi odidete odtod z nekom in —"

"Jaz ne odidem nikamor!" ...je zatrjevala goreče. "Ne ma- ...ram moških. Vse sovražim, iz- ...vzemši vas, gospod Roger. A če ...pojdeti vi odtod —"

"No, ako pojdem jaz odtod ...—?"

"Ubijem Jeda Hawkinsa!" ...Nehote je iztegnila roko po ...crožju na koncu mize.

"Ubijem ga, ako pojdeti od- ...tod," je zagrozila znova. "Ugo- ...nobil je svojo ženo, jo pohabil, ...in če bi ne bilo nje, bi bila že ...davno odšla. A obljubila sem ji ...— in ostanem — razen ako bi ...se kaj zgodilo. Če pa odidete vi ...— potem —"

V grlu ji je obtičalo in ustni- ...ce so ji vztrepetale — in Roger ...je urno skočil k ognjišču po ...lonček s kavo, dasi je še ni po- ...pil.

"Ne odidem, Nada," je dejal ...in se silil smejeti. "Obetam ...vam, da ne pojdem odtod — ...dokler mi ne rečete, da lahko ...grem ..."

In Pik, čuteč, da tu nekaj ni ...v redu, je pogledal iz svojega ...gnezda, a videl je, da stoji Ro- ...ger z loncem za Nado in gleda ...njeno krasno glavo ter še ved- ...no mokre lase.

"Pa kaj se je zgodilo v poto- ...ku?" je vprašal.

Pripovedovala mu je, in Pik ...je dvignil svojo naježeno gla- ...vo, ko je začul svoje ime ter je ...čakal radoveden. Videl je Ro- ...gerjev zdaj napeti, zdaj plašni ...obraz ter njegov smeh, ko je ...Nada zaključila svoje pripove- ...dovanje. In Roger se je sklo- ...nil k nji ter rekel:

"Nekaj mi morate obljubiti, ...Nada. Ako se vas Sled Hawkins ...dotakne še kdaj ali ako vas ...zgrabi za lase ali vam zagrozi ...— mi to poveste?"

Nada je kolebala.

"Ako mi ne poveste — pre- ...kličem svoj obet in ne ostanem ...tu!"

"Torej obetam," je odgovo- ...rila. "Ako mi kaj stori, vam to ...povem. A ne bojim se zase — ...le za Pika. Jed Hawkins ga go- ...tovo ubije, ako ga prinesem na- ...zaj, gospod Roger. Ali ga ...smem pustiti pri vas? In — oh ...— ako bi tudi sama mogla osta- ...ti tukaj!"

Iz burne zgodovine Kodanja

Dansko prestolno mesto Ko- danj ali v danščini Kjoeben- havn, ki je svoje ime prejelo po "Kaupmannahavn," "pristani- šče trgovcev," leži na zapadni obali otoka Seelanda ob Oere- sundu in sega na severni del otoka Amagerja. Njegova zgo- dovinja je polna velikih dogo- kov.

Komaj si je l. 1254. pridobil mestne pravice, so ga hanzeati porušili. Ta usoda je doletela mesto v naslednjem stoletju še večkrat in tudi potem, ko je l. 1445. postalo rezidenca, je mo- ralo pogostoma trpeti zavoljo sovražnih napadov. Švedskemu kralju Karlu X. pa ni uspelo, da bi mesto l. 1659. zavzel.

Ko je car Pavel I. 1800. z dansko pomočjo hotel zapreti Vzhodno morje, je Anglija od- stranila to nevarnost za svojo trgovino. Admiral Nelson je 2. 1801. napadel Kodanj z veli- kim brodom in prisilil Dan- ce, da so sklenili premirje. Isto se je ponovilo 1807., ko je Na- poleon zahteval, naj Danska pristopi k celinski zapor. V osemdesetih letih prejšnjega stoletja je Kodanj postal mo- čna kopna in pomorska trdnja- va.

Mesto šteje danes okrog 850.000 prebivalcev in je naj- pomembnejše dansko industrijs- ko ter trgovinsko mesto. Isto- časno je vozlišče za seelandske železniške proge. S trajektom ima železniško zvezo s šved- skim mestom Malmöjem, pre- ko Gjedserja in Warnemuen- deja pa z Berlinom. Nad vse ži- vahan je njegov ladijski pro- met, ki nima zvez samo z vsemi važnejšimi pristanišči Vzhod- nega in Severnega morja, tem- več tudi z Islandijo, Ameriko in Vzhodno Azijo. Mesto se deli v dva dela: staro mesto z ozkimi, zavitiimi ulicami na vzhodni strani luke ter na jugu ob graj- skem otoku, ter novo mesto, ki so ga zgradili po modernih stavbnih in urbanističnih načel- lih. Znamenita je kodanjska

vseučiliška knjižnica z edinst- veno zbirko rokopisov iz nor- dijskega kulturnega kroga, a kraljeva knjižnica obsega sko- raj milijon knjig. Med kodanj- skimi muzeji je omeniti Thor- waldsenov muzej z deli, ki go- vore o umetnosti tega velikega danskega kiparja.

Če človeško telo ne vsebuje železa, tedaj mu je nemogoče vsrkavati kisik, brez katerega pa je življenje nemogoče.

INCOME TAX SERVICE!

Pozor trgovci in posestniki!

V vašo lastno korist bo, če so vaše pole za dohodninski davek pravilno izpolnjene. Če imate posestvo za dve ali več družin, ste opravičeni do 5% odpisa na vrednost vašega posestva. Mo- goče tisto pomeni za vas kakšnih \$250 ali več na vsakih \$5,000 ve- ljave.

Tudi trgovec je opravičen do 10% odpisa na svojo masinerijo in opremo v trgovini. Vse nadalj- ne in popolne informacije dobi- te pri dobro poznanem in zanes- ljivem

Marian Mihaljevich

6424 St. Clair Ave.

Urad je odprt vsak dan od 9 zjutraj do 8 zvečer.

V našem uradu lahko tudi pla- čate vaše davke z Money Or- drom od \$1.00 do \$10,000.

Se priporoča slovenskim tr- govcem in posestnikom

Marian Mihaljevich

6424 St. Clair Ave.

(Feb. 16.18.23. March 1.7.11)

DELO DOBIJO

OSKRBNICE

Poln čas 5:10 popoldne do 1:40 zjutraj
Šest noči v tednu.

V mestu—

750 Huron Rd. all 700 Prospect Ave.
Plača \$31.20 na teden.

Delni čas—

1588 Wagar Rd., Rocky River.
Tri ure na dan, 6 dni v tednu.

Plača \$9.90 na teden.

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne priklasite.

Employment Office odprti od 8 zjutraj do 6 popoldne vsak dan, razen v nedeljo.
Zahteva se dokaz o državljanstvu.

The Ohio Bell Telephone Co

700 Prospect Ave., Soba 901

(42)

Moške in ženske
splošna tovarniška
dela

se potrebuje za

6 dni v tednu
48 ur dela na teden

Plača za ZACETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav- lajnstva. Nobena starost ni ome- jena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.

(43)

Zelo lepa služba

Išče se služkinja za hišna de- la. Plača je \$20 ali več na te- den. V tednu je en dan in pol prosta. Zelo dober in prijeten dom. Zglasite se pri

John Potokar

6517 St. Clair Ave.
Cleveland 3, O.

(39)

HOTEL STATLER

ima odprto

MOŠKE POMIVALCE POSODE

BUS BOY—TERRACE ROOM

PREMIKAČE POHIŠTVA

Plača, hrana in uniforme

Zglasite se v

Time Office

Zadel Hotel Statler

E. 12. St. in Euclid Ave.
od 9 zjutraj do 5 popoldne

(39)

PODPIRAJTE SLOVENSKE
TRGOVCE

DELO DOBIJO

MOŠKI IN ŽENSKE

VAŠA NARODNOST

NI NOBENA ZAPREKA PRI DELU V

OHIO CRANKSHAFT

Vaši prijatelji in sosede so tu uposleni pri dobro plačujočih delih

ZAKAJ NE BI PRIŠLI TUDI VI ŠE DANES

Zahteva se izkaz državljanstva

OHIO CRANKSHAFT

3800 Harvard Ave.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena

in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Čekirajte vaš grelni sistem sedaj!

AMERICAN RADIATOR PRODUKTI

boilerji — furnezi v zalogi

WOLFF HEATING CO.

STEFAN ROBASH, Inženir

715 E. 103. St.

GL 9218

25 LETNICA SMRTI

Corp. Ferdinand N. Zele

15. februarja 1919

žalujući

STARŠI, BRATJE IN SESTRE.

Cleveland, O.

MALI OGLASI

Lepi dohodki

Naprodaj je posestvo na vo- galu St. Clair Ave. in 55. cesti; v poslojpu sta dve trgovini, ho- tel in plesna dvorana; dohodki so \$600 na mesec. Cena je \$27,000. Lastnik odide iz me- sta. Pokličite za podrobnosti IV 5110.

ČE STE BOLNI

Ako trpite na nerednosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranici, revmi, visokem pritisku krvi, ali zastareli poškodbi, pridite k meni, da vidim, kaj morem sto- riti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih sluča- jih. Jaz se poslužujem stare ev- ropske in najnovejše metoda bolnišnic pri zdravljenju.

Pridite do doktorja, ki razu- me vaš materin jezik in vam lahko razloži na razumljiv na- čin.

DR. PAUL W. WELSH

HYDROPATHIC CLINIC

(specialist v starih boleznih)

Uradne ure:

10 zj. do 4:30 pop., razen v sredo
423 Citizens Bldg.
850 Euclid Ave.
Telefon: Main 6016.
(Wed. — x)

OUR BOMBS WILL LAUNCH A
SUBMARINE

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokli- čete vsak čas, podnevi ali po- noči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 E. 61st St.

HE 2730.

Stanovanje iščejo

Radi bi dobili stanovanje 4 sob in kopalnico, med 45. in 79. cesto, med St. Clair in Superi- or. Kdor ima kaj pripravnega, naj pokliče HE 1748. (40)

Ključavnice

Napravimo vam ključke za vse ključavnice, popravljamo ključ-avnice in vam odpremo vsako ključavnico.

Art Malloy

1311 E. 55. St.
EN 5152

(40)

Harmonika naprodaj

Naprodaj je kromatična har- monika, 120 basov, v dobrem stanju. Zglasite se na 1023 E. 68. St. po 5 uri popoldne. (40)

Ameriški vojaški inženirji so se prebili skozi džungle Burne v Kitaju, da so zgra- dil "Ledo" cesto, po kateri se sedaj pomikajo težki vojaški transporti v notranost Ki- tajske. Na sliki vidimo konvoj trakov, ki se pomika po tej cesti. Ta cesta bo mogoče ne- koč še razširjena za splošen promet, ki bo tako prevzela velik del prometa znane Burma ceste, ki je sedaj še večji del v japonski oblasti.

Jo Van Ammers-Kuller:

UPORNICE

ROMAN

"Povej vendar, teta..." se je vmešala v pogovor, ko je njena mati s svojim tihim, malo počasnim glasom pravila o bližnjem porodu svoje najstarejše hčere Constanze, ki je žive v Indiji, in o ljubezni in prednostih male Doroteje, otroka svoje druge hčere. "Katera od vaših deklet gre nocoj z nami v 'Društvo za občo korist'. Bržkone bo strašno zanimivo, pastor Beets govori o ženski emancipaciji, to bo kakor naša Betsy in Cateau; toda ali res nista stric in ti več člana? To mi je prav za prav zelo žal. 'Društvo za občo korist' je prav zdaj na višku in za nas deklice od vseh zimskih zabav najprijetnejša..."

"Če bo govora o ženski emancipaciji, potem se mi ne zdi za Betsy in Cateau prav nič primerno, da bi šli tja," se je teta Sara z vsem svojim dostojanstvom izmuznila iz mreže zviti vprašanj. "Trenotno govore in pišejo več kot preveč o tem grdem predmetu: čim manj slišite ve mlada dekleta o tej stvari, tem bolje za vas."

"Saj je vendar samo po sebi razumljivo, da bo pater Beets govoril zoper," se je urno vmešala Keejetje; "prav zaradi tega sem mislila... sva mislila Wijsman in jaz, da bi bilo za Lizo... in tudi za nekatera druga dekleta prav dobro, če bi slišale predavanje... Če le

kdo, potem je gotovo naš Beets tisti mož, ki bo mladim deklicam pokazal pot k pravi ženskosti..."

Ker mati ni mogla med svojim izvajanjem odvrniti oči od vezenja, ni opazila, da je okrog Lizinih ust zaigral zopet malo, zajedljiv izraz, ki ga je pa teta po njega zasluga vzela na znanje.

"In to bi bilo zelo umestno," se je vmešala Saartje; "ve deklice imate zdaj desetkrat bolj zabavno in izprememb polno življenje kakor me včasih; namestu da bi bile hvaležne, delate zmeraj več nepokoja. Ali misliš, otrok moj, da bi smeli, tvoja mati in jaz, v najinih dekliških letih na delavni dan posedati s knjigo v roki; ali da sva smeli v razne krožke na kavo ali v gledališče, ali pa, če nama se je ljubilo, za kako urico na sprehod? Ko mi je bilo toliko let kakor tebi, nisem prišla iz Leidena dlje kakor z vlačilnim čolnom do Haaga, dočim si bila ti s svojimi starši že na Renu in je vzel David tvojo sestrično Claartje celo v Bruselj s seboj! Ko smo bile me mlade, nismo vse dni poznale drugega kakor skrbi in dolžnosti, in vendar se mi zdi... Kaj meniš, Kee? Ali nismo bile mnogo bolj vesele in zadovoljne kakor pa naše hčere!"

Liza Wijsman je dvignila svoje tenko začrtane obrvi in

si je s trudno kretnjo pogladila težko plave lase. "Morda imate prav," je dejala zamišljeno in njene sicer ostre oči je zaslrl žalostno zasnan izraz. "Morda je bilo mnogo boljše tako, ko so materi in vam ves dan izpolnile skrbi in dolžnosti; zdaj pa imamo neznansko prostega časa, s katerim ne vemo, kaj bi."

Zopet je bežna rdečica spreletela blede, plemenite poteze Keej Wijsman. "Hči najdev hiši svoje matere zmeraj dovolj deča," je dejala, "tudi če ne gre več za težko delo, s katerim smo se morale me včasih mučiti — treba je na primer nadzirati služinčad ali kaj zašiti, zakrpati i. Zakaj nikdar ne poskušaš, da bi si sama naredila obleke, kar tako sijajno zmoreda Co in Cateau?"

"Čemu bi se ukvarjala s tem, če mi da oče dovolj denarja, da lahko plačam šiviljo?" je odvrnila Liza in krepko zmignila z rameni. Hkratu se je pa domislila, da so njene besede gotovo užalile teto Saro. S svojim najbolj iskrenim dekliškim smehljajem je hitro pristavila: "Razen tega bi ne spravila nič pametnega skupaj; z iglo in nitjo v rokah sem strašno nespretna. Razumem se le na obveze in pukanico. Če bi bila fant... Če bi bila jaz Willem in on jaz, bi postala zdravnik... Za to bi imela dovolj smisla. Pomagala bi očetu in bi pozneje postala njegov naslednik, prav kakor je bil on naslednik svojega očeta... Že pet rodov so Wijsmani zdravniki in padarji, le ta budalasti Willem uganja vse mogoče, da bi mu ne bilo treba študirati in da bi postal slikar."

Njena mati, ki je vstala, da napolni kozarec in ponudi v srebrni skodelici pecivo, se je takoj zavzela za najmlajšega, za svojega edinega sina: "Willem pač veseli ta poklic in ne more videti ne krvi ne boleznih ne bede; gotovo se toliko pozna, da ve, da bi ne bil nikdar dober zdravnik."

"Zaradi tega je toliko grše, da sem jaz le deklica!" je silovito planila hči. "Jaz pa naj vse svoje življenje pomivam skodele, brišem prah in pozneje sušim plenice..."

"Zdaj pa molči!" je ukazala Kea Wijsman in njen obraz je mahoma postal oblasten. "Dobro veš, da tvoj oče in jaz nikakor ne ljubiva takega uporniškega govorjenja. Po božji volji si prišla kot slabotna žena na svet in če Bog dopusti, se boš poročila in imela otroke. Zares ne morem razumeti kaj je zadnje čase vas dekleta obsedlo. Kakor za stavo se vse pritožujete, da ste se 'le kot deklice rodile.' Bržkone so kri-ve te knjige, ki jih berete in s katerimi bi dekleta ne smela imeti nobenega opravka."

Medtem, ko sta se mati in hči pregovarjali, je Sara Berkhout z užitek srkala svojo madeiro. Pogovor jo je prenehajal zanimati. Gotovo ji ni bilo neznano, da so se tudi njeni lastni otroci sem in tja zavzemali za podobne nespametne nazore, vendar se ji je zdelo pametneje, da se niti od daleč ni toliko zmenila zanje kakor sestra. Čim se pojavi resen snubec, bo to neumno govorjenje samo po sebi utihnilo. Ali ni Zofija, njena najstarejša, iz početka hotela postati učiteljica — zdaj pa ne misli na nič drugega kakor na svojega Everta Immerzeela, na doto in na pohoštvo.

Ko je postavljala kozarec nazaj na mizo, je začudena ogledovala dragoceni srebrni pladenj; glavo bi stavila, da je bil komaj pred kratkim kupljen! Vendar je nekaj prekrasnega, če si lahko kupiš zmeraj kaj novega kakor njena sestra in ti ni treba misliti na ta ostudni denar; če imaš moža, ki rad vidi svojo ženo dobro oblečeno in z dragim nakitom ovešeno in ki vse te le-

pe stvari lahko plača!

Sara ni v dnu svojega srca nikdar prav pojmla, zakaj se je Keejetje svoje čase tako zelo upirala tej poroki. Kadar se deklet blizu tridesetim, mora pač vzeti, kogar dobi. Po tem se je vsekakor ravnala ona sama, ko je po nesrečni ljubezni s Keesom van Doeverenom začutila, da je na najboljši poti med staro šaro, in ko je stotnik Berkhout nepričakovano razodel resne, nje se tikajoče namene. Bil je vse kaj drugega kakor osvojevalec src, vendar je često namigaval, da ni navezan le na svojo častniško plačo. Šele leto dni po poroki je odkrila, da je njen mož zaradi nesrečnih spekulacij izgubil velik del svojega premoženja, in da se je varal tudi on, ker je smatral vdovo Coorn-

velt zaradi velike ugledne hiše za bogato, staro damo. Čeprav ni Saartje prinesla nikake preoblike rožnatih sanj s seboj v zakon, jo je resničnost vendarle razočarala. Obilica otrok, ki ji je bila prva leta v veliko veselje, je bila hitro se starajočemu možu prej neprijetna kakor dobrodošla. Ker je po svoji naravi vse skrbi še povečala, ni prestal tožiti o številnih kljunih, ki da jih mora s svojimi malimi dohodki nasititi. Ko so vse štiri hčere dorasle, jim je bil bolj ded kakor pa oče.

* HAVE YOU BOUGHT YOUR Extra BONDS 4TH WAR LOAN

Naznanilo in zahvala

Globoko užaloščeni sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je nemila smrt posegla v našo sredo in nam iztrgala našega nadvse ljubljenega soproga in očeta

JOSEPH HROVAT

Blagopokojnik je po dolgi bolezni zatisnil svoje mile oče dne 16. januarja. Star je bil 63 let in je bil doma iz vasi Reber pri Žužemberku. V Clevelandu se je nahajal od leta 1902.

Njegov pogreb se je vršil dne 20. januarja iz Frank Zakrajšek pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in po opravljenih cerkvenih obredih smo ga položili k večnemu počitku na Calvary pokopališče.

Našo najlepšo zahvalo izrekamo vsem, ki ste položili h krsti dragega pokojnika tako krasne vence in cvetlice. Vaš izraz spoštovanja do pokojnika nam je bil v veliko tolažbo.

Hvala lepa tudi vsem, ki ste darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše, kot tudi vsem, ki ste dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu.

Dalje se zahvalujemo vsem, ki ste prišli pokojnika pokropiti ko je ležal na mirodvoru, ter vsem, ki ste ga spremili k večnemu počitku.

Hvala društvom in pogrebem, ki ste nosili krsto, kot tudi najlepša hvala Rt. Rev. Monsgr. Ponikvarju, Rev. Andreyju in Rev. Baragi za lepe cerkvene pogrebne obrede in za sprejem na pokopališče.

Zahvalo tudi izrekamo pogrebniemu zavodu Frank Zakrajšek za prvovrstno poslugi in zadovoljivo postrežbo v dneh bridkosti ter lepo urejen pogreb.

Bodi vsem, ki ste nam stali na strani in nam bili v tolažbo in pomoč ter ste sploh na en ali drugi način izkazali svoje simpatije nad izgubo našega ljubljenega soproga in očeta, izrečena naša iskrena hvala!

Tebi, dragi soprogi in oče, pa kličemo: Bodi Ti lahka ameriška gruda! Pot Tvojega življenja ni bila posuta s cveticami, a si s svojo vztrajnostjo in marljivostjo premagal marsikatero oviro. Bil si nam zvest tovariš in skrben oče, in Tvojo izgubo bridko obkujemo. Spomin na Tvoje blago srce bomo ohranili med nami za vedno, dokler se enkrat vsi skupaj ne snidemo nad zvezdami, kjer ni ne trpljenja ne solz.

Zalujoči ostali:

KATINA, soproga; JOSEPH, sin; MARY POWELL, FRANCES STREETZ, ANGELA PETROVČIČ, VERA PIRNAT, JANE CORSARO, hčere; osem vnukov, štirje bratranci; brat v starem kraju.

Cleveland, Ohio, dne 16. februarja 1944.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnim in globoko potrtem srcem znanjamo vsem sorodnikom, prijateljem znancem prežalostno vest, da je nemila smrt posegla v našo sredo in nam odvzela preljubljenega in nikdar pozabljenega soproga očeta.

PETER SOKACH

Pokojni je bil rojen 13. decembra 1885 v Sošici pri Metliki, odkoder je prišel v Ameriko pred 42 leti. Preminil je 22. januarja 1944. K večnemu počitku smo ga položili po opravljenih zadušnicah v cerkvi sv. Kristine na Calvary pokopališče dne 26. januarja 1944.

Tem potem se želimo prisrčno zahvaliti Rev. Anton Bombachu za opravljeno sv. mašo in cerkvene pogrebne obrede.

Prav prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so nam bili v prvo pomoč in tolažbo in na en način ali drugi kaj dobrega storili v najbolj težkih in žalostnih dnevih. Obeležujemo tudi prisrčna hvala vsem, ki so ga prišli pokopati, vsem, ki so se udeležili svete maše in greba.

V globoki hvaležnosti se želimo prisrčno zahvaliti vsem onim, ki so v blag spomin na pokojnega okrasili krsto s krasnimi vencami in cvetlicami. Zahvalujemo se tudi vsem, ki ste darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše, kot tudi vsem, ki ste dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu. V globoki hvaležnosti se zahvaljujemo številnim darovalcem za svete maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše ljubljenega soproga in dobrega očeta in sicer: Mrs. Z. Petruska, Mr. John Jamnik, Mr. Jack Pokar, Mr. Thomas Boots, Mary Zupin, John phine Orazem, Mrs. Poje, Mr. Max Juratowicz, Matt in Agnes Koren, Mr. John Verh, Mrs. Kucher, Mr. in Mrs. Hrestah, Mr. John Matko, Mr. in Mrs. Rinehart, Mr. in Mrs. Trebec, Mrs. Laurich, Mr. John Boots, Barbara Gundic, Mr. in Mrs. Celezic Jr., Mary Kilhar, Mr. in Mrs. Louis Blatnik, Mr. Kerzmanec, Mr. in Mrs. Tony Verhovc, Verhovc in John, Mr. George Strekal, Coprich in Mrs. Zorman, Mr. in Mrs. F. L. R. Wess, Mr. in Mrs. J. Tutin, Mrs. Draganic, Mary Bostjancic, Mr. in Mrs. Gramc, Mrs. A. Jazbec, Mr. Andrew Zdes, S. Skrobat, Mr. in Mrs. A. Cherne, Mr. Wenzel, Mrs. Zajec, Mr. in Mrs. Intihar, in Mrs. Nemanich, Jacob Strekal, Mr. in Mrs. Frank Pink, društvu sv. Vida št. 25 KSKJ.

Najlepša zahvala vsem tistim, ki ste dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago za priliko pogreba. Če smo katerega ime izpustili, prosimo da nam oprostite, ker se želimo vsem kar najlepše zahvaliti. Prav lepa hvala članom društva sv. Vida št. 25 KSKJ, ki ste prišli pokojnega pokropiti posebna hvala pa nosilec krste, ki ste spremili na njegovi zadnji zemeljski poti ga položili k večnemu počitku. Iskrena zahvala pogrebniemu zavodu August F. Svetek za lepo urejen pogreb in prijazno postrežbo v času največje žalosti družini. Ljubljeni soprogi in skrbni oči, komaj se je Tvoje zemeljsko trpljenje. Odsel si kraj večnega mira. Žalostni stojimo ob Tvojem svežem grobu in prosimo Vsemogočnega naj Ti bo pravičen sodnik. Počivaj mirno svidenja nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

FRANCES SOKACH, soproga; PETER IN PFC STEVE P., ki služi v armadi, sinova; MARIE por. Boots, in FRANCES por. Ponikvar, hčeri; FRANK, brat; JIMMY BOOTS in LOUIS PONIKVAR, vnuki.

Euclid, Ohio, 16. februarja, 1944.

ODGOVORI ZA INCOME TAX

Ako greste na davčni urad ali kakemu drugemu izvedencu, da vam izpolni polo za dohodninski davek, izrežite najprej doma ta vzorec in ga izpolnite sami doma, kolikor vam je znano. Potem ga pa vzemite s seboj in pokažite izvedencu, da bo iz tega napravil vašo dohodninsko polo.

S tem boste prihranili mnogo časa sebi in uradniku, ki vam bo pomagal izpolniti davčno polo. Vsedite se doma in zapišite po vaši najboljši zmožnosti na vseh 12 vprašanj, ki so navedena tu spodaj.

Važno! Točka 1 na spodnjem vzorcu pravi, da morate prinesiti s seboj listino, ki kaže, koliko davka vam je odtrgal letos vaš delodajalec.

Točka 2 pa pravi, da morate prinesiti s seboj tudi listino, ki kaže, koliko dohodninskega davka ste plačali za leto 1942.

- Form W-2 furnished you by your employer showing wages received and tax withheld.
- Form 1125 sent you by the Collector of Internal Revenue with the blank forms for 1943 showing tax reported and amount paid for 1942.
- NAME
- ADDRESS
- SALARY, WAGES, ETC.
(If you have worked other places, list each) ()
- UNION DUES OTHER EXPENSES
- INTEREST ON BANK DEPOSITS
- OTHER INCOME
(Dividends, Annuities, Earnings of Minor Child, Alimony, etc.)
- INCOME FROM RENTAL PROPERTY
EXPENSE OF RENTAL PROPERTY: TAXES
INTEREST ON MTG. REPAIRS
INSURANCE WATER BILL
DEPRECIATION: COST OF BUILDING
COST OF LAND
- CONTRIBUTIONS: CHURCH COMMUNITY FUND
RED CROSS OTHER CHARITIES
- INTEREST PAID ON LOANS OR MORTGAGES
- TAXES PAID REAL ESTATE AUTO LICENSE
AUTO USE STAMP
- GASOLINE TAX: NO. OF MILES NO. OF GALS.